

Rolnummer : 09/444/C van : 7 januari 2010

Rep.nr. 10/124

De Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Turnhout, zetelend in Kortgeding, heeft volgende beschikking verleend in de openbare zitting van donderdag **ZEVEN JANUARI TWEEDUIZEND EN TIEN**

Aanwezig :

, Ondervoorzitter- wn. Voorzitter
, Afgev.Griffier

Inzake :

, vertegenwoordigd door de daartoe bevoegde organen, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder ondernemingsnummer , waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te

- eiseres -

- ter zitting vertegenwoordigd door Mrs en ,
advocaten te

tegen :

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de minister onder wiens bevoegdheid deze zaak valt, zijnde aan het kabinet van haar Voorzitter, , Minister-President van de Vlaamse regering, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 Brussel, Koolstraat 35 gelijkvloers

- verweerster -

- ter zitting vertegenwoordigd door Mr , advocaat te ,

Gezien het inleidend exploit van dagvaarding betekend dd. 25.11.2009 door gerechtsdeurwaarder te op verzoek van eiseres ten laste van verweerster het Vlaamse Gewest;

Gezien de stukken en conclusies;

Gehoord partijen in de uiteenzetting van hun middelen bij monde van hun respectieve raadslieden;

Feitelijke gegevens - Vordering

Eiseres is eigenares van een onroerend goed gelegen te
bestaande uit de percelen kadastraal gekend
Het onroerend goed is volgens het
gewestplan gelegen in woongebied. Het grenst aan een natuurge-
bied en een deel van het achtergelegen perceel ligt in een beschermd land-
schap " Kasteel en omgeving", beschermd bij Koninklijk Besluit dd. 20.2.1980.
Door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente
werd op 17.3.2008 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor de
bouw en exploitatie van een saunacomplex met zwembad. Op dezelfde datum
werd een milieuvergunning verleend, welke na beroep door Natuurpunt werd
bevestigd door de Bestendige Deputatie.

Op 15.10.2009 en 22.10.2009 werden door de politiediensten vaststellingen
gedaan betreffende ontbossing en het het aanleggen van een kokosbed dienstig
tot waterzuivering op het perceel . Op 22.10.2009 werd een bevel tot stop-
zetting der werken betekend aan de afgevaardigde bestuurder van eiseres.
Op 26.10.2009 nam de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kennis van het
proces-verbaal en op 29.10.2009 werd het stakingsbevel bekrachtigd.

De vordering van eiseres heeft als voorwerp de opheffing te bevelen van het sta-
kingsbevel.

Bevoegdheid

Bij toepassing van art. 6.1.47 lid zes Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is de
voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in kortgeding, bevoegd
om kennis te nemen van de vordering tot opheffing van het bekrachtigde
stakingsbevel.

Beoordeling van de vordering

De vordering werd regelmatig gesteld en is ontvankelijk.
Eiseres werpt op dat slechts een bevel tot staking kan worden gegeven indien
wordt vastgesteld in het proces-verbaal dat er een stedenbouwkundige inbreuk is
en dat in het kwestieuze proces-verbaal geen melding hiervan is gemaakt.

In het proces-verbaal werd melding gemaakt van het kappen van een beschermd
stuk bos en van het aanleggen van een kokosbed dienstig tot waterzuivering in

een beschermd landschap. In de stedenbouwkundige vergunning dd. 17.3.2008 welke aan eiseres was afgeleverd, is uitdrukkelijk de verplichting gesteld om de adviezen van de het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, dd. 16.0.2007 en van Natuur en Bos dd. 7.12.2007 na te leven; de stedenbouwkundige vergunning en genoemde adviezen werden gevoegd aan het proces-verbaal. In die adviezen is betreffende het gedeelte van het perceel dat in beschermd landschap valt, vermeldt dat het boskarakter moet behouden blijven. Er is dan ook wel degelijk melding gemaakt in het proces-verbaal van een stedenbouwkundige inbreuk.

Eiseres werpt verder op dat er geen vergunning vereist is voor het plaatsen van een ondergrondse waterzuiveringsinstallatie of infiltratiebed bij toepassing van art. 3,7° van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 14.4.2000 dat uitdrukkelijk voorziet in een vrijstelling van vergunning voor deze installaties, zodat de aanleg van het kokosbed niet vergunningsplichtig is.

De bepalingen van het K.B. dd. 20.2.1980 betreffende het beschermd landschap, waarin de werken werden uitgevoerd en waarvan de verplichte eerbiediging uitdrukkelijk is opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning dd. 17.3.2008, zijn niet te verzoenen met de aanleg van het kokosbed. De aanleg van een ondergrondse waterzuiveringsinstallatie is slechts vrijgesteld van vergunning voor zover dit niet strijdig is met een stedenbouwkundige vergunning (art. 3 Besluit Vlaamse Regering dd. 14.4.2000); in casu is er wel degelijk strijdigheid.

Door eiseres wordt verder betoogd dat de bescherming als landschap geen afbreuk doet aan de bestemming gewestplan, in casu woongebied, zodat volgens eiseres het kokosbed waarvoor geen vergunning nodig is, kon worden aangelegd en dat bovendien de procedure, welke voorzien is in het Landschapsdecreet, van toepassing is zodat ten onrechte een stakingsbevel werd gegeven bij toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening. Deze argumentatie is niet dienend vermits de stedenbouwkundige vergunning prima facie niet werd nageleefd en een inbreuk op de stedenbouwwetgeving dan ook relevant is, ongeacht de toepasselijkheid van de wetgeving op de bescherming van het landschap.

Eiseres betoogt verder dat de motiveringsplicht niet werd nageleefd.

In het stakingsbevel werd duidelijk aangegeven welke werken moesten gestaakt worden en om welke reden; uit de verklaring van de afgevaardigde bestuurder van eiseres blijkt trouwens dat deze dit wel degelijk heeft begrepen. De bekrachtigingsbeslissing heeft duidelijk de feitelijke en juridische basis meegedeeld voor de staking van de werken. De motiveringsplicht werd dan ook afdoende nageleefd.

Eiseres werpt tenslotte op dat het stakingsbevel een preventief karakter moet hebben, wat impliceert dat de aan de gang zijnde werken moeten kunnen gestaakt worden, wat in casu volgens eiseres niet kan gezien de werken reeds

beëindigd waren zodat er oneigenlijk gebruik werd gemaakt van het stakingsbevel.

Het is geenszins aangetoond dat de kwestieuze werken voltooid waren, integendeel, uit de verklaring van de afgevaardigde bestuurder van eiseres moet worden afgeleid dat de werken geenszins waren beëindigd.

Vermits de werken niet waren voltooid en een herstelvordering kan worden ingesteld, was en is de preventieve aard van het stakingsbevel actueel.

Gelet op al het voorgaande is de vordering ongegrond.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform art. 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

WIJ, , Ondervoorzitter-wn.Voorzitter, beschikkende op tegenspraak.

Verklaren de eis ontvankelijk doch **ongegrond**.

Verwijzen eiseres in de gedingkosten en begroten de kosten tot op heden in hoofde van verweerster op 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding) en van eiseres op 267,45 EUR (dagvaarding + rolsgtelling) + 1.200 EUR (rechtsplegingsvergoeding).